

[Socialministeren]

steriet har hørt over spørgsmålet, har oplyst følgende:

»Ankestyrelsen kan indledningsvis oplyse, at det efter lov om social pension § 15, stk. 1, er en betingelse for at tilkende førtidspension på rent helbredsmæssigt grundlag, at ansøgerens erhvervsevne er varigt nedsat på grund af fysisk eller psykisk invaliditet.

Dette betyder, at der ikke vil kunne tilkendes pension, hvis der er mulighed for, at den pågældendes helbredstilstand kan bedres spontant eller ved behandling, eller hvis der er mulighed for, at erhvervsevnen kan bedres ved revalidering e.l.lign.

Om praksis for tilkendelse af førtidspension til ansøgere med bækkenløsning kan Ankestyrelsen oplyse, at styrelsen i et principielt møde i 1991 har taget stilling til spørgsmålet. Ankestyrelsens principielle afgørelser er offentliggjort i Sociale Meddelelser SM P-12-91, der vedlægges. (Ikke optrykt her).

Ankestyrelsen fandt det afgørende for, om der kan tilkendes førtidspension, at det ud fra objektive lægelige kriterier kan godtgøres, at lidelsen er varig. Det er ifølge den lægelige ekspertise på området ikke tilstrækkeligt, at lidelsens tilstedeværelse alene underbygges af kliniske fund, da det ikke generelt kan siges, at bækkenløsning er en varig lidelse. Spørgsmålet om varighed må derfor på grundlag af de objektive lægelige fund vurderes selvstændigt i hver enkelt sag.

Der vil herefter kunne tilkendes førtidspension på rent helbredsmæssigt grundlag, hvis sygdommen efter en konkret vurdering har medført varig invaliditet.

Hvis tilstanden har stået på i en længere årrække og i en grad, som generelt har påvirket ansøgerens funktionsevne betydeligt, vil der i overensstemmelse med Ankestyrelsens seneste praksis – herunder vedrørende førtidspension til personer med fibromyalgi – efter omstændighederne kunne tilkendes førtidspension, selv om sygdommen ikke kan påvises objektivt, men alene kan konstateres ved klinisk undersøgelse af ansøgeren.

Hvis ansøgerens erhvervsevne ikke kan anses for varigt nedsat, vil der, i det omfang betingelserne i øvrigt er opfyldt, kunne udbetales den pågældende sygedagpenge, kontanthjælp efter bistandsloven eller revalideringsydelse efter bistandslovens § 43.

Ankestyrelsen må således konkludere, at ansøgere med bækkenløsning vil kunne tilkendes

førtidspension på lige fod med alle andre ansøgere, og at der ikke er grundlag for at fastslå, at kvinder med bækkenløsning udsættes for en negativ særbehandling i forhold til ansøgere med andre lidelser. Ankestyrelsen mener derfor heller ikke, at der er behov for at ændre lovens regler specielt med henblik på at sikre førtidspension til denne særlige gruppe ansøgere. Ankestyrelsen finder, at en ændring af loven, der går ud på, at man skal kunne tilkende førtidspension alene på grundlag af en diagnose, vil indebære en urimelig og særdeles betænkelig forskelsbehandling i forhold til andre ansøgere. En sådan ændring vil ikke kunne undgå at føre til pression fra andre grupper af ansøgere, hvilket i sidste ende vil føre til en opløsning af det nuværende førtidspensionssystem.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises der i øvrigt til Ankestyrelsens afgørelse i en sag om støtte til bil til en ansøger med bækkenløsning. Ankestyrelsen kan oplyse, at styrelsen i marts 1993 behandlede en sådan sag. I det pågældende tilfælde havde ansøgeren søgt støtte til bil, der ikke skulle anvendes i forbindelse med erhverv. Det var yderligere oplyst, at ansøgerens lidelse i form af bækkenløsning på ansøgningsstidspunktet var forværret på grund af graviditet. Ved Ankestyrelsens afgørelse blev ansøgeren ikke anset for berettiget til at opnå støtte til bil.

Begrundelsen var, at ansøgerens helbredstilstand var forværret i forbindelse med fødslen, men at hendes funktionsevne ikke, som loven kræver det, varigt kunne anses for nedsat i et omfang, der i væsentlig grad forringede hendes evne til at færdes uden brug af bil.

Ankestyrelsen vejledte samtidig ansøgeren om, at hun havde mulighed for at rejse ny sag om støtte til bil, såfremt hun senere påbegyndte planlagt revalidering.«

Jeg kan henholde mig til det af Ankestyrelsen oplyste.

Spm. nr. S 1286

Til *socialministeren* (4/8 93) af:

Anna-Marie Hansen (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at sygdomslister som nævnt i spørgsmål nr. S 1217 kun anvendes som en støtte i den konkrete sagsbehandling og ikke i nævnene bliver betragtet som en »udelukkelsesdiagnose«, når der på li-